

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre . . . 12 kor. Negyedévre . . . 3 kor.
 Félévre . . . 6 kor. Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő:
dr. BALOGHY ERNŐ.

Kiadótulajdonos:
BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEKET
 és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal vesz fel.
 MEGJELEN MINDEN KEDDEN ÉS PÉNTEKEN.

A király.

Zombor, 1903. aug. 17.

* Hagyományosnak szokták mondani azt a mély hódolatot és igaz szeretetet, mely mint minden esztendőben, ezuttal is megnyilatkozik királyunk születés napjának mai hetvenharmadik évfordulóján.

Valóban hagyományosak mindazok az ünnepek, az egyháziak, a katonaiak s a polgáriak, melyek keretében nemcsak ez ország határain belül, hanem mindenütt, hol baráti nemzeteknél ősz uralkodónk alakját tisztelet övezi, elhangzik az a sok fohász, mely hálát adva Istennek, hogy királyunk a sors csapásaitól meg nem törve, jó egészségben, népe szeretetében, országa üdvére uralkodik: boldog derűt imádkozik életének ezüstös alkonyára.

Ez a hagyomány pedig a szálló évekkel együtt semmit se veszít az érzés melegéből, őszinteségéből, sőt esztendőről esztendőre öregbedik mélységében, amint mind újabb s mind boldogítóbb jelenségeit látjuk, hogy a trónról szeretetet áraszt reánk, hű fiaira,

a legjobb, a leggondosabb és a legalkotmányosabb király atyai szive.

Nekünk, magyaroknak évről-évre kedves családi ünnep ez a nap. A nemzet összesége járul őszinte, szívből fakadó jókívánságaival a trón elé. Nincs abban érületi árnyalat, bárcsak hajszálnyi véleményeltérés, hogy a hűség, nagyrabecsülés, odaadó ragaszkodás lojális nyilatkozatai, minden magyar hazafi gondolatát, érületét fejezik ki.

Királyunk hetvenhárom éves. Nagy kor nemcsak éveinél, hanem történeti karakterénél fogva, az az élet, melyet a királynak a gondviselés megadott. Trónrengető megrázkódtatások vesztglő apáthia után dicsőséges feltámadás, soha nem ismert virágzás esik uralkodásának határkövei közé.

S ez az Isten kegyelméből való uralkodó a jó és balszerencse között annyi és oly magas fejedelmi és emberi erényt váltott ki nemes lelkéből, hogy ezért övezi őt az az osztatlan megbecsülés, mely nemcsak mint a koronás fők doyenjét, hanem az igazi alkotmányos király tükreét megilleti.

Királyunk hetvenhárom éves. Szép kor. Isten áldása minden ember életében, csak a kiválasztottaknak jut az Isten kezéből öröme vagy búra. Az évek — mondják — háboruban duplán számítanak. Ha ez így van, a közönséges halandón vévén a számítást, hány-szorosan számít az uralkodók élete, akik életüket folytonos küzdelmek és háborúság közt töltik?

Hányszorosan számít a mi királyunk élete, akit, mióta két ország koronáját hordja föl a fején, folyvást külső és belső válságok, heves küzdelmek és éles háborúságok forgatagába sodort a történelem szelleme? S a népek javáért vivott szakadatlan harcok közben hány fájdalmas csapás sújtotta a felségben az embert?

Abban a korban, amelyben királyunk uralma esik, kényes viszonyok közt egy félszázadot meghaladó idő során: ugyancsak nehéz volt királynak lenni, ami csöndes viszonyok közt sem lehet éppen könnyű föladat.

S az uralkodó súlyos gondjai és keserű megpróbáltatása mellett a Kál-

A BACSKA tárcája.

Exelsior.

Sugár támadt a sötét éjszakában
 Vihar után im újra bajt az ág.
 Nem dőltem ki erőten a tusában
 Előre török csak tovább, tovább!
 Maradjon lenn a földön a ki gyáva
 Az én céloim fenn a magasban van,
 Én nem bajtom a nyakamat az igába
 S nem huzok rajta némán, szóvalan.

Ott küzdök én is ezekkel egy sorban
 Eltűn közlünk nyomtalan nem egy.
 Nem kérni senki: hát a másik hol van?
 Kidőlt, meghalt . . . csak előre, mindegy!
 Fejfak jelölik utját végtől-végig,
 Hol végig dőlt a piszkos áradat,
 S hangzék bár fel a jajszó, fel az égig,
 Előre! csak a gyáva az marad.

Én nem félek, hogy elnyel majd hulláma
 Az áradatnak mint más ezeret.
 Nem veszhet el a sötét éjszakába
 A kit utján egy fény sugar vezet.
 Hitem, bizalmam, el van bár tiporva
 A szerelem az mégis megmaradt
 Nem veszhetek el nyomtalan a porba
 Mig tégedet szeretnem lesz szabad!

Eichardt Károly.

A Tiszapartján.*)

Ita: Türr Antal.

Evek hosszú sora óta nem láttam Halász Béla barátomat. Egyszer, valami ügyes bajos dologban, abba a tiszaparti városkába vetődtem, amelyben Béla barátom hivatalnokoskodott.

Meleg, nyári délután volt, lementem hát a Tiszára fürdeni. Fürdés után beültem a fürdőház melletti árnyas vendéglőbe egy kis pihenőre. A szemközt lévő asztalnál már egy kedves család foglalt helyet. Egy szikár, magas férfi, gondozott fekete körszakállal, egy mosolygó képű, gyönyörű, szőke asszonyka, okos, nagy szemekkel és három aranyfürtű „apróság”, bájosak, mint az angyalok. Egy ideig elhallgattam a vig csevegésüket, de mikor már meggyőződtem arról, hogy a férfi nem lehet más, mint az én régi barátom: Halász Béla, mert a hangja, a gavallér modora, a társalgása, minden a régi pajtásra emlékeztetett, — átrándultam az asztalukhoz és bemutattam magamat.

Persze hogy nem esalatkoztam. Halász Béla volt, a régi jó pajtás és az ő családja.

*) Megjelent az „Ország Világ” 1903. évi 28-ik számában.

Nagy volt a viszontlátás fölötti öröm. Mindjárt „letessékelték” az asztalukhoz és megeredt a szó árja a beszédes ajkakon. Olyan édesen esett elmerengni a múlt emlékein! Hogyisne, mikor egy bájos asszonyka csengő hangja vegyült bele minduntalan a vidám csevegésbe, a három apróság kacajától kísérve.

Egyszerre csak felém fordult Béla barátom kedves felesége és fürkésző tekintettel kérdezte:

— Remélem, Nádasdi ur, önök is ilyen vígan vannak otthon, a kedves családi körben?

De erre már kissé elszomorodva adtam meg a választ:

— Sajnálom, nagyságos asszonyom, de én még mindig az agglégényi jármot viselem.

— Lehetséges az?! — mondta Béla esodálkozva.

— Ugy van, barátom!

Kinos csend állott be egypár percre és mikor a tekintetem ismét találkozott a szép asszonyéval, az arcáról láttam, a szeméből kiolvastam, hogy azt gondolja magában:

— Szegény ördög! . . .

És ebben a pillanatban úgy tetszett nékem, mintha én lettem volna a világ leg-elhagyatottabb teremtménye. . . .

vária minden kinszenvedése is átjárta szívét. Homályba vesző bűn fosztotta meg egyetlen fiától, bujkáló gazság szerette angyali hitvesétől. Ki az az ember, aki ennyi gond és fájdalom sulya alatt össze nem roskadna?

Nincs máskép, minthogy az a szeretet, mely a magyar nemzet szívéből áradoz feléje, az a buzgó imádság, mely százezrek ajakán epedez: ez az a csodatevő talizmán, mely föntartja zavartalanul áldott jó királyunk féltett épségét.

Oly szép, oly daliás aggastyán. Ugy tetszik meg sem érzi nagy kora terhét. Fiatalos délcegséggel ül lován, könnyed rugalmassággal jár, változatlan szorgalommal és végtelen lelkiismeretességgel teljesíti uralkodói kötelességét, csak úgy mint bármikor azelőtt. A király szándékát mindig és mindenben igaz jóság és nemes indulat sugalja.

A mi királyunk fénylő mintája az erényeknek: kitünő ember és nemes uralkodó, akit a világ összes fejedelmeinek tisztelő hódolata környékez.

Nekünk, magyaroknak a legelső magyar ember a király, kiért minden honfi szíve és karja készen áll. Ez úgy van és ennek úgy kell lenni. Mert itt nemzet és király egymásra van utalva, egymásnak segítője, támogatója és életetője, mint bárhol a világon. Ezért fogadjuk oly véghetetlen mohósággal a királyi kegynek minden sugarát, mely nemzetünkre esik és ezért oly loyális és ragaszkodó alkotmányos királyához a hű magyar nemzet!

Változatlan hódolattal és benső megilletődéssel állunk felséges urunk királyunkkal szemben, hittelt és imádsággal föntartva és erősítve a csodatevő

talizmánt, a magyar nép kipróbált királyhűségét és szeretetét.

E szent napon kigyullad szívünkben a hazafias öröm lángja és kívánunk sok boldog esztendőt annak a kegyes öreg embernek, aki a magyarok királya. Engedje a magyarok Istene, hogy első Ferencz József király még évek hosszú során át uralkodhassék dicsőséggel, békességgel és annyi megpróbáltatáson keresztül ment nagy szívet szentelhesse hű magyar népe boldogságának.

A vasut és a zombori gerencserek. Nagyfotosságu értekezlet folyt le f. hó 14-én a városbáza tanácstermében. A zombori fazekasok pár nap előtt ugyanis teljes számmal tisztelegtek Hauke Imre városunk polgármestere előtt és elpanaszolták neki azt, hogy a vasuti szállítás drágasága miatt olyan helyzetbe jutottak, hogyha gyorsan javulás nem áll be, iparukat krízis fenyegeti.

Általán tudva van, hogy városunk fazekasai a legrégebb óta üzik ezen eddig mindenkor szépen jövedelmező iparágat és úgy magában városunkban, valamint a távolabbi vidéken, sőt a fővárosban is keresettek a zombori fazekas áruk. Vásárról vásárra vándorolnak derék gerencsereink, iparkodva áruik forgalmát biztosítani, az utóbbi időben azonban nagy konkurrenciával kell megküzdeniük.

A cseh kőedény, a bádgedény hatalmas vetélytársak, de a mi iparosainknak szolid cikkei mégis csak nagyrészen leszorították az azok iránti keresletet. Most azonban egy olyan hatalmas és kérelmetlen vetélytársat találtak magukkal szemben, aki a legszivteleunebbül akarja agyonsujtani a szorgalmas iparosnépet.

Van módja és hatalma hozzá, hiszen ismerik mindenfelé: államnak hívják! Ott találjuk mindenütt, ahol valakit vagy valamit alaposan meg kell nyuzni a bőrtől. A mi gerencsereinkkel szemben a vasuti szállítás

álarcába bujt és úgy felszófolta a millió rubrikába, tabellába csoportosított szállítási árakat, hogy szegény fazekasaink nagyon szomorú jövőnek néznek elébe, ha az állapotokon hamarjában segítve nem lesz.

A számtalan eset között, melyet pauszok jogosságának bizonyítására felhoztak a megjelentek, valóságos absurdumot képez az, hogy egy gerencsér 25 forint áru portékát kapott vonaton egy szomszéd közséből és a szállítási díj 30 forintot tett ki!

Hauke Imre polgármester általán ismert ügybuzgóságával rögtön magáévá tette a nála megjelenteknek ügyét és áttanulmányozva azt, értekezletre hivta egybe az érdekelt feleket. Az értekezlet az ő elnöklete alatt folyt le és azon három fontos határozatot hoztak:

1. A zombori gerencserek kérvényileg fordulnak a kereskedelmi miniszterhez, hogy a vasuti szállítási díjakat, melyek oly súlyosan nehezednek rájuk, méltányosan állapítsa meg.

2. Testületileg felkeresik Latinovits Pál főispánt, hogy őt kérvényük támogatására felkérjék.

3. Támogatásért fordulnak a szegedi kereskedelmi és iparkamarához.

A határozatok kimondása után az egybegyűltek köszönetet mondtak Hauke Imre polgármesternek, hogy nyomban megértve helyzetük nehéz voltát, szívvel és lelekkel kész volt mindent megtenni érdekükben. Mi érdekléljük az ügy további fejlődését, hisszük, de reméljük is, hogy az említettek meg fogják nyerni azt, amihez feltétlenül joguk van és követendő példa gyanúant állítjuk őket a többi iparosok elé, akik szintén kérelmetlenül sujtatnak a vasut drágasága által.

Latinovits Pál zentai diszpolgársága.

Zenta város közönsége a múlt hóban megtartott diszközgyűlésen Latinovits Pál főispánt, Zenta város közügyeinek hathatós és eredményes pártolásáért egyhangu lelkesedéssel a város diszpolgárává megválasztotta.

A néma csendet én törtem meg. Odafordultam Béla barátomhoz és azt mondtam:

— Kedves pajtás! Ha nem leszek terhedre, most már én is szeretném tudni, hogy hogyan jutottál te bele ebbe a földi paradicsomba?

— Ha . . . ha . . . ha . . . nevetett a szép asszony. Hát olyan nagyon kíváncsi? — mondta most már olyan derült arccal, mint az ég legtisztább mosolya.

— Annak egy kis története van — válaszolta Béla.

— Meghallgatom.

— Akkor hát magukra hagyom az urakat — csicseregett a szép menyecske és távoznival készült.

— Oh, nem, kedves! Azt csak úgy tudom elmondani, ha magácska is itt marad.

Egy kérő pillantást vettem a szép asszonyra, aki megértette azt és játszi mosollyal mondta:

— No, hát itt maradok. Hiszen tudja, hogy nem bírnám magát elhagyni egy percre sem!

Béla megragadta neje selymes kezét és forró csókot lehelt rája; csak a tűz izzó lángja lehetett forróbb ennél a kézcsóknál. Aztán

felém fordult és örömtől ragyogó arccal kezdte meg a boldogsága történetének az elbeszélését.

. . . Egy májusi délután nagyon elbusultam magamat a hivatalban, kijöttem hát a Tiszára sétálni. Az iszapos Tisza haragos hullámai zugva futottak el a homokos partoknál. Sokáig elnéztem a vészes játékukat, midőn a „Zöldsziget“ felől egyszerre csak valami andalító dal ütötte meg a füleimet, melyet a májusi szellő szárnyaira kapott és hordott végig a Tisza regényes partjain.

Semmi kétségem sem volt többé afelől, hogy ott a „Zöldsziget“-en bájos lánykák élvezik az élet májusát. Habozás nélkül beleugrottam egy előttem himbálódzó kis sajkába és a következő pillanatban már a szürke habok hullámos keblét hasította a sajkám.

Fenséges volt a derült, szabad ég alatt, a széles Tisza hátán tovaíramló kis sajkám, álomszerű ringatózásban élvezni a természet szépségét. Elmerengtem a néma gondolataimban és a távolból hangzó harangkongás elhaló hangjaiban. Elnéztem az előlem lassan tűnő magas, parti nyárfák lombos koronáit, melyeknek ezüstszínű rezgő leveleit a friss májusi szellő ide-oda libegtette. A tulsó parton pedig a sik róna haragoszöld buzatengere ren-

gette a hullámain, melyekből vig fürjek „pitypalattyai“ hangzottak föl a smaragdszínű levegőbe.

Az ég kékjén uszkáló báránnyellegekben egy hatalmas sas füröszte merészen kiterjesztett szárnyait . . . Gyönyörrel töltött el minden: alattam, fölöttem, körülöttem, mindenütt a nagy természet csodás szépsége . . . Észre sem vettem, hogy a sajkám már megakadt a sziget szélén, a százados fűzek lehajló ágaiban, melyeknek keskeny levelein az apró vizeseppek, mint a gyémánt gyöngyök ragyogtak a nap aransugaraiban.

Kiszálltam. Megkötöttem a sajkámat és egyenesen a szigeterdő sűrűjének tartottam. Némán haladtam a süppedő utakon, amidőn egyszerre csak újra megütötte füleimet az az ezüstesengésű hang, amely oly esábitóan vonzott magához a Tisza partjairól.

Nem kellett soká keresnem a „kis fülemilét“. Nem messze, egy kis tisztáson, egy óriási nyárfa szelid árnyában, a többi társnőtől kissé távolabb heverészett a zöld pázsiton, mint valami erdei „nympha.“ Gyönyörű idomait az apró fűnyelvecskék irigykedve csókolgatták, üde, piros arcára pedig a lombokon átszűrődő napsugár vont glóriát.

Az erre vonatkozó diszoklevelet Zenta város a kiállítás megnyitása alkalmából Zentán időző főispánnak egy monstre küldöttség élén a város polgármestere nyújtotta át igen szép emlékbeszéddel, amelyben lelkes szavakkal méltatta a köztisztelet és közbecsülésben álló főispánnak Zenta város haladása és fölvirágoztatása körül kifejtett elévülhetlen bokros és áldásos érdemeit. Nem volt a városnak oly fontos közügye és kérdése, melyet a főispán kiváló ügyszerezzel ne pártolt volna és azt eredményre, fényes sikerre ne vezette volna. Ezen áldásos működése Zenta város közönségének szívében a legigazabb érzést, a hálát fakasztotta és ennek felemelő megnyilvánulása örök hálája jeléül a város diszpolgárai előkelő sorába emelte.

A szép lelkes beszédre felhangzott éljenzések után Latinovits Pál főispán átvette a diszpolgári oklevelet és meghatva mondott igaz szívhez szóló beszédben köszönetet Zenta város ezen kitüntető hálájáért, hogy diszpolgárává megválasztotta. Kijelentette, hogy a derék haladó városnak a jövőben is mint igazi diszpolgára, lelkes támogatója lesz és a város virágzását szíven fogja hordani. A főispán köszönő szavait a monstre küldöttség lelkes éljenzéssel fogadta.

A diszoklevél szép sárga maroquin bőrbe kötve, finom izlésről és eleganciáról tesz tanúságot s a következőképen szól:

Méltóságos borsódi és katymári
Latinovits Pál

úrnak, Bács-Bodrog vármegye és Zombor szab. kir. város főispánjának.

A közpálya teremthet a szerencsés küzdőnek hirt, dicsőséget; de kevesen vannak,

akik közpályájukon a sokkal értékesebb közbecsülést és szeretetet is megszerezhetik.

A nagy tehetség és tudás adhat fényes nevet és szerepet, melynek rideg tündöklését ideig óráig az embertársak bámulata, talán hódolata környékez; de a polgártársak becslését, szeretetét csak az szerezheti meg, akiben az emberi lélek két isteni főadománya: az elméleti képesség és szívjószág összhangban egyestül.

Méltóságodban az emberi lélek két isteni adományának, a szellemi tehetségnek és szívjószágnak igazi szép összhangját látja, érzi Zenta város közönsége. Közügyeinkben felülről tapintatos irányító kéz működését észleljük és atyai jóindulat melegét érezzük. Ezen irányító kéz üdvös működéséért és ezen tapasztalt jóindulatért óhajtott Zenta város közönsége háláját, őszinte tiszteletét és szeretetét kifejezni, midőn Méltóságos borsódi és katymári Latinovits Pál urat Bács-Bodrog vármegye és Zombor szabad királyi város főispánját Zenta rendezett tanácsú város diszpolgárává Zenta város képviselőtestülete 1903. évi május hó 8 án tartott rendes közgyűlésében 512/1903. számú véghatározatával nagy lelkesedéssel egyhangúlag megválasztotta és ezzel a közbecsülésnek és szeretetnek örvendő férfiut kitüntető szándékkal polgárai sorába igtatta.

Ezen hála, tisztelet és szeretet szülte kapocs tartósságáért fobázkodunk a mindenható Istenhez, hogy magyar nemzeti feladatok teljesítésére hivatott városunk anyagi és szellemi fejlődésének nagy munkájában ügyeinket Méltóságod atyai kezével még sokaig sikerrel irányíthassa.

Zenta rendezett tanácsú város képviselőtestületének 512/1903. számú közgyűlési határozata megbízásából, a városi tanács 1903. évi június 24. napján tartott üléséből. — 7485/1903. szám.

Czabafi János s. k., Dudas Lajos s. k.,
főjegyző. polgármester.

A zentai kiállítás.

— Saját tudósítónktól. —

A zentai mezőgazdasági és iparkiállítást folyó hó 15. napján nyitották meg nagy ünnepek keretében a vármegye, a zentai hatóságok és a társadalom minden rétegének élénk érdeklődése mellett. Tíz napon át lesz alkalma az érdeklődő közönségnek meggyőződni: a zentai gazdák termelési képességéről, a zentai iparosok tudásáról és ügyességéről.

Pompás elrendezésével, különböző szórakozásaival mindenképen kedves és kellemes lesz a kiállítás látogatóinak annak megtekintése.

Nem győzzük eléggé ajánlani a közönségnek, hogy a zentai kiállítást keressék fel, hisz ezzel a kiállítás és Zenta város fontos mezőgazdasági és ipartügyét szolgálják és támogatják.

A kiállítás eszméjét a zentai gazdakör pendítette meg és a melyet Latinovits Pál főispán védnöksége alatt a zentai ipartestület rendezett. Elismerte a kiállítás fontos jelentőségét a földmivelés és kereskedelemügyi miniszter, a vármegye, a szegedi kereskedelmi és iparkamara és Zenta város közönsége, mely faktorok anyagi és erkölcsi támogatása segítette elő a kiállítás létesülését.

Ezen támogatás örök időkre emlékeztet lesz Zenta város közönsége előtt, ha a kitűzött célt, melyhez a legszebb remények fűződnek — a kiállítás fényes sikerét elérik.

A kiállítás eszméjének megvalósítása és a rendezés pontos és szakavatott munkálataiért halás elismerés illeti meg dr. Mikosevits Kanutot, az intéző bizottság és Tóth Lajost a végrehajtó bizottság elnökeit és különösen Novoszel Sándort, a kiállítás kintinó titkárát.

Itt jegyezzük meg, hogy az országos iparegyesület a zentai kiállítás ipari részének juryjébe a következő képviselőket küldte ki: a fa- és bútorgyártó csoportba Reiner Károly szegedi bútorgyárost, a vas- és fémipari csoportba Boros Samu bádogost, a vegyes ipari csoportba Lode Rezső budapesti kir. iparfelügyelőt, a ruházati csoportba Vekár Béla szabómestert, a három utóbbi az iparegyesület igazgatósági tagja, végül a bázisipari cso-

Ott pihent a puha gyepágyon az ábrándos kis „hiúság“ kacérkodó májusi gyöngyvirágok között s apró, bársony kezeeskéivel csokrot kötözgetett belőlük, — ő a legszebb „gyöngyvirág.“ . . .

Meghuztam magamat egy bokor alján, hogy angyali bájaiban gyönyörködjem. Szerettem volna odarohanni, hogy karesu derekát átkaroljam és forró csókot nyomjak a rózsapiros ajkaira, de bűvös álom szállt a szemeimre és lábaim gyökeret vertek a bokor aljánál. Jó ideig elmerengtem már a Vénusi alakon, midőn egyszerre csak megzörrent a haraszt a lábaim alatt. A neszre figyelmes lett szívem ideálja, csillagtűzű szemeit a bokor felé vetette, aztán hirtelen felszökkent a bársonyos pázsitról és mint a megriasztott őzike futott a többi társnőhöz — hátrahagyván az illatos gyöngyvirágokból kötött csokrot is. Mire a nagy bámulatomból magamhoz tértem, az aranyos „erdei tündér“ a többi társnővel együtt már rég eltűnt a láthatárról. Csak az evezőlapát egyhangú csobogását hozta felém a vídám szellő.

Odavánszorogtam kis hiúság fekhelyéhez, magamhoz ragadtam a gyöngyvirágcsokrot s szívemhez szoritva siettem kifelé az erdőből.

Az igéző „haleányok“ már közeljártak a parthoz. Felhuztam én is a vitorlát és a távolból szürkülő város felé tartottam. Keblem esőndes volt, de nem volt nyugalma, mert fölveré azt a szerelem hatalma. . . .

Itt elhallgatott Béla barátom, mintha keresett volna valamit a mult emlékei között. . . . A szép asszony és én, mintha csak egy bűvös álomból ébredtünk volna fel, egyszerre felkiáltottunk:

— Tovább . . . tovább! . . .

És Béla folytatta:

. . . Szívembe zártam azt az eszményi képet, azt a bájos leányképet, amelynél szebbet a művész ecsete sem vethet vászonra. Örökké, felejthetetlenül a szívembe zártam, mint első szerelmem zálogát és a gyöngyvirágcsokrot talizmánul őriztem. Azóta hosszú idő telt el; más vidékre is helyeztek át és én azt az aranyos eszményi képet, azt a tündéri arcot, melylyel elszenvedtem, melylyel fölébredtem, — nem láthattam sokáig. Mikor pedig évek mulva újra visszavezérelt a sorsom ebbe a városba, mikor ismét megláthattam igéző szemeinek a derült mosolyát és arcának viruló rózsáit, — akkor elrablott szívemet, a gyöngyvirágcsokorral együtt, átadtam neki örökre. . . . Fele-

ségem lett s most az ábrándos „kis hiúság“ már egy valódi „nagy hiúság“, melynek: asszony a neve!

Együtt kötözgetjük most már a szerelem aranyhálóját a boldog családi fészekben. . . .

Igy beszélte el Béla barátom első szerelme történetét a csendes vendéglő árnyas lugasai alatt. Mi azt áhitattal hallgattuk. Mikor befejezte, az aranyos feleség odaborult a nyakába és forró csókokkal halmozta el a derült homlokát. A szemében az örömkönnnyek úgy ragyogtak, mint az égen a kigyult csillagok. . . .

Örömmel hallgattam végig a multak e szép emlékét, melynek tanui: a selyemfűrtű kis tündérek vigan csevegtek előttem, de mikor elbucuztam, valami fájdalmas érzés nyilallott át a szívemen. Szerettem volna megsiratni elveszett, elpazarolt ifjúságomat, amikor a boldogságért csak a kezemet kellett volna kinyujtanom s én elmulasztottam. Elfogta lelkemet a bánkódás, mely azt sugta:

— Látod te is így kötözgethetnéd most a szerelem aranyhálóját egy boldog családi fészekben, ha — szerető szíved lett volna! . . .

portba Koperly Dömét, a kereskedelmi részvénytársaság bázisipari osztályának főnökét.

A zentai kiállítás rendezésében és tartalmánál fogva a vidéki kiállítások között előkelő helyen áll. A Tiszavidék előbb majdnem kizárólag földmiveléssel foglalkozó lakosságának ipari téren is tanúsított hatalmas fejlődését látjuk bemutatva a zentai kiállításon, ékes cáfolatául annak a sokszor hangzottatott kifogásnak, hogy a Tiszavidék népében nincsen meg sem az érzék, sem az intelligencia, de meg a kézügyesség sem arra, hogy ipari foglalkozásra adja magát.

A nagyipar fejlődése folytán majdnem teljesen megszűnt kisipari és bázisipari szakmák éppen a tiszavidéki kisipari szakmák azok, melyeknek megszűntével egész iparosztályok kényszerültek más foglalkozás után nézni, így a csizmadiák, takácsok, agyagiparosok stb. Ma más ipari szakmák terén kell ezeknek munkát adni és pótolni azt a veszteséget, mit ezeknek a kisipari és bázisipari foglalkozásoknak megszűntével nemcsak az egyes iparosok, hanem az egész piac forgalma szenved.

A zentai kiállításon biztató jelét látjuk, hogy az ez irányban való törekvések a legszébb eredménnyel járnak.

Nagy öröme lehet a baza minden polgárának a zentai kiállítás. A gazdasági viszonyok sok aggodalmat keltő jelensége után fölemelő érzéssel látjuk ott megnyilvánulni minden illetékes tényező részéről az érdeklődést ipari törekvéseink iránt. Jóleső örömmel láttuk az iparpártoló és iparfejlesztő társadalmi ünnep hangulatát és örömet a zentai ünnepen — a legszebb ünnepen: a munka ünnepén.

*

Méltó bizonyosága ennek a szombaton megnyitott kiállítás, melynek kerete nagyon díszes és megkapó, tartalma pedig teljesen figyelemre méltó. Egyik városi iskola 15 termében, folyósiban és szépen parkirozott udvarán épült időleges csarnokokban van elhelyezve a gazdasági, kertészeti és iparkiállítás és a rendezés szakszerűsége és díszessége kellemesen lepte meg nemcsak a közönséget, de a kiállítások legavatottabb ismerőit is, kiknek méltánylása lépten-nyomon kifejezésre jutott a rendezők értékes munkáját magasztoló dicséretekben.

Teljes érdeklődést tanúsítottak a kiállítás iránt a szakminiszterek. Láng Lajos kereskedelemügyi miniszter Kovács Gyula dr. kir. tanácsost, a kir. kereskedelemi múzeum aligazgatóját küldte ki a megnyitásra és erről eleve értesítette a szegedi kereskedelmi és iparkamarát, a mellett pedig sürgönyben üdvözölte a rendezőseget.

Hasonlóképp megleghangu üdvözlő-távirat érkezett Darányi Ignác földmivelésügyi minisztertől, aki a tárlat megtekintésére és tanulmányozására Keller Gyula bázisipari miniszteri biztost küldötte ki.

Több küldött képviselte az országos ipartestületet, mely a megnyitáson való képviselésére Kulinyi Zsigmond levelező-tagját jelentette be az elnökségnél. Tekintélyes küldöttség képviselte az iparegyesületet: Lóde Rezső budapesti kir. iparfelügyelő, Boros Soma, Vikár Béla igazgatósági tagok és Koperly Döme, akik az iparegyesület küldöttei voltak a zsűriben.

Mint a szegedi kereskedelmi és iparkamara zsűri-tagjai megjelentek: Rainer Károly kamarai osztályfőnök, Raffay László szakiskolai tanár és Schwarz Rudolf iparos.

A zsűri, melynek többi tagja zentai iparos volt, elvégezte a bírálatokat csoportonként és az össz-zsűri Kulinyi Zsigmond elnöke alatt már a megnyitás előestéjén kihirdette a bírálat eredményét, úgy hogy a közönség már a megnyitás reggelén a kiállítók tárgyain találta a kitételeket jelző táblákat.

A zsűri számos szegedi kiállítónak ítelt elsőrendű kitételeket.

A kamarát Szarvady Lajos elnök képviselte a megnyitás ünnepén, melyen részt vett Zenta előkelő társadalmi és iparossága mellett a közel bácskai vidék előkelősége is, különösen a községek, melyek a gazdasági csoportokban szép gyűjteményes kiállításokkal vesznek részt.

Latinovits Pál vármegyénk szeretett népszerű főispánja, mint a kiállítás védnöke kezdettől fogva szeretettel támogatta Zenta városának ezt a közgazdasági fontos akcióját, mint általában tiszteletreméltó buzgósággal segíti elő a gondjaira bízott megye minden jó ügyét.

Tóth Lajos bizottsági elnök üdvözlő beszédére Latinovits Pál főispán a következő magas szárnyalású, eszmegazdag szép beszéddel nyitotta meg a kiállítást:

Igen tisztelt közönség!

Minden, hazáját igazán szerető polgárnak erkölcsi kötelessége a mezőgazdaság, ipar és kereskedelmet tőle telhetőleg felvirágoztatni! Különösen pedig akkor, midőn egy a mezőgazdaság terén a tengerparti tartományok óriási gazdasági versenye, mint a kisipar és gyáripár terén a külföldi hatalmas gyáripár fejlődés következtében, nagy tényezőkkel kell megküzdenünk. S ha célt akarunk érni, itt kell alkalmaznunk Ófelsége dicsőségesen uralkodó koronás királyunk jelszavát: „Viribus uinitis“ egyesült erővel. Mert egy a mezőgazdaság, mint az ipar és kereskedelem oly tényező, melyeknek karöltve kell haladniuk egyesült erővel egy cél elé, szép hazánk felvirágoztatása s lakosai anyagi jólétének előmozdítására!

De midőn ezen szép célt elérni óhajtjuk, okvetlen szükségünk van egy a mezőgazdasági, mint az ipar és kereskedelem terén a haladásra. Mert, tisztelt közönség, ki nem halad az elmarad. És hogy a haladást tanulmányozhassuk, szükségesek az időközénti kiállítások, ahol egy a gazdának, mint az iparos és kereskedőnek van alkalma bemutatni szorgalma gyümölcsét, de egyszersmind tanulmányozhatja mindenki fennebbi téren újabb vívmányainkat és alkalmazhatja saját működési körén belül legjobb belátása szerint!

Tudjuk azt, hogy ilyen kiállítást szervezni rendkívül nehéz, száz és száz akadálylial kell annak a rendező bizottságnak megküzdnie. Azért elismerés illeti azokat, kik ezen magasztos hazafiai feladatra vállalkoztak.

Midőn tehát örömem fejezem ki a felett, hogy sikerült hosszas fáradozás után ezen kiállítást létrehozni, nem mulaszthatom el egyszersmind köszönetem kifejezni elsősorban a földmivelésügyi és kereskedelmi miniszter urak óngyméltóságaiuknak, kik e célra nagyobb összeget adományoztak, továbbá a szegedi kereskedelmi és iparkamarának és a rendező-bizottságnak, kik vállalva iparkodtak fáradságot nem ismerő munkássággal a kiállítás sikerét biztosítani!

Ezek után a tisztelt közönséget szívesen üdvözölve, a kiállítást megnyitottnak jelentem ki!

A dal- és zeneegylet szép éneke után Novoszel János titkár bemutatta a kiállítást, melyről Latinovits Pál főispán, Kovács Gyula dr. és Keller Gyula miniszteri kiküldöttek sok elismeréssel nyilatkoztak, megdicsérvén az egyes kiállítókat, akik majdnem teljes számmal ott voltak a megnyitáson.

A megnyitási ünnep egész aktusa alatt példás rendet tartott fönn a város érdemes főkapitánya.

Megnyitás után a Magyar király szállóban lakoma volt, melyen mintegy kétszázan vettek részt, Zenta előkelő hölgyei is.

Latinovits Pál főispán mondotta az első, lendületes pohárköszöntést a királyra, Dudás Lajos polgármester Latinovits Pál főispánt éltette, akinek ma délelőtt adta át egy küldöttség a város diszpolgári oklevelét. Mikosevits Kanut a két miniszterre mondott pohárköszöntőt, éltetvén azok jelenlevő képviselőit. A főszolgabíró nagyszabású beszéde óriási hatást tett, kivált azon részeiben, melyekben a kiállítás rendezésének azon nehézségeire utalt, amiket a fontos ügy támogatására hivatott egyes tényezők ellentétes viselkedése okozott.

Dr. Kovács Gyula tetszéssel és tapsokkal fogadott tartalmas beszédben jelezte, hogy a kiállításból mily tanúságokat kell meríteni és az ezek nyomán elérhető közgazdasági sikerek teljesülésére emelt poharat.

Keller Gyula a tanulságos kiállítás rendezőit éltette.

Tóth Lajos lelkes szép beszédben ünnepelte Latinovits Pál főispánnak megyeszerte ismert és országosan is elismert érdemeit és reá emelt poharat, mint a kiállítás védnökére.

Novoszel János nagy elismeréssel szólott a szegedi kereskedelmi és iparkamara értékes támogatásáról és ezért a kiállítási bizottság és az iparosság háláját tolmácsolva, a kamara elnökeire és titkáira emelt poharat.

Kulinyi Zsigmond válaszul a beszédre, a zentai iparosság és társadalom iparfejlesztő feladatait jelölte meg és a kiállítás előkészítő és befejező munkáját rendkívüli buzgósággal végző triászra: Tóth János, Mikosevits Kanut és Novoszel János egázságára ivott, a társaság hosszas éljenzése között.

Száríts Bertalan a vendégekre, Szűcs Lajos a kiállítókra, Mikosevits Kanut a sajtó képviselőire, Kabos Ármán és dr. Kovács Jenő a kiállítás intézőire emeltek poharat lendületes és tetszéssel kísért beszédekben.

Az óbecsei lövész-egylet jubileuma.

Az óbecsei lövész-egylet ez évben tölti be 25 éves fönállását, amit mult vasárnap ünnepelt meg.

A Lövölde ligeti helyisége teljes díszítéssel ez alkalomra és délután előkelő közönség hullámozott a kert utjain. A sétahangverseny 4 órakor kezdődött. Utána mindjárt kezdetét vette a díjtekvés és a galamblövészet. Ez utóbbi iránt nagy érdeklődés mutatkozott, mert újdonság számba ment ez még Óbecsén.

A galamblövészetnél igen értékes díjak voltak. Az első díjat (diszrevolver) Selymes Gusztáv földbirtokos nyerte Törökbecséről. A második díjat (hölgyek díját) dr. Kovácsics Kálmán főbíró Óbecse és a harmadik díjat Bánlaky András szolgabíró Törökbecse.

A tekvésnél az első nyertes Grünberger Ármán lett 16 fával.

Közben diszközgyűlés volt, a melyet Vojta János fölvésmester nyitott meg, utána dr. Grünbaum Pál egyl. ügyész lendületes al-

kalmi beszédet mondott, majd Fárbas József titkár olvasott föl az egylet történetéből. Erre felolvastattak az üdvözlő táviratok. Nagy tetszéssel fogadta a közgyűlés Szegő Fülöp Adolf szabadkai postafőnök, az egylet tiszteletbeli tagjának sürgönyét, aki maradandó emléket biztosított magának az egylet történetében és tagjai között, 12 éven át volt pénztárosávával.

Este igen sikerült tűzijáték volt, amelyet Osztrogonác Ferenc tűzoltóparancsnok rendezett, tetszést aratva. Utána tánc következett, amely reggelig tartott.

Az ünnep napjára megjelent nyomtatásban az egylet 25 éves története, a melyet Fárbas József titkár, hirdető állított egybe. A tartalmas, közel 80 oldalra terjedő füzet 50 fillérért kapható Losonczy Antal pénztárosnál Obecsén.

Az ál-íparfelügyelő csalásai.

Wenk József deronyai illetőségű ifjú mint kereskedő kezdte pályafutását Zomborban. A pultokon és létrákon való ugrálás azonban sehogyan sem volt inyere és uri passzióit az ez által szerzett pénzből nem bírta földözni; úgy gondolta tehát, hogy némileg tekintélyesebb és jövedelmezőbb pozíciót kell betöltenie. Sok utánjárással sikerült neki bejutni a vigécek ama gárdájába, amely a pénzszerezés miatt még bolmi apróbb csalásoktól sem riad vissza.

Wenk ur ügynök lett az Adria biztosítótársaság zombori fiókjánál. A keresete azonban nem valami sokra rugott, hát úgy segített a bajon, hogy nyakra-főre esalt és hamisított. Biztosítási blankettákat töltött ki és soha nem létező emberek nevét kanyarította alá. Váltókat is hamisított szintén nem létező egyének nevére s ezt is bemutatta az intézetnél, mint az illető biztosított negyedévi törlesztési összegének helyettesítőjét.

A temérdek csaláftapasztalás aztán kitűdött, az intézet elbocsátotta, azonkívül még föl is jelentette. Az állás nélkül maradt ifjú aztán fölcsapott „íparfelügyelő“ nek.

Az apja gépész volt, akitől eltanulta a kazánok megvizsgálását. Ezt arra használta föl, hogy Bérezny Bezeredy István néven bejárta a bácskai községeket, mindenütt szegedi íparfelügyelőnek adván ki magát. Beállított a községbárához és ilyen kijelentéseket tett:

— Most jövök Szegedről, adjanak melém rendőrt, mert végig akarom vizsgálni a községbeli cséplőgépeket.

Igy aztán végigszélhámoskodta a bácskai községeket és egy-egy cséplőgép megvizsgálásáért 50—60 koronát esalt ki. A mellett még bizonyítványokat is osztogatott ki a cséplőgépkezelőknek, akik vizsgáltak a felügyelő ur előtt. Ezekért is behajtott fejenként vagy 50 koronát.

Voltak olyanok is, akik nem akartak fizetni. Ezeket így fenyegette meg a „felügyelő“:

— Majd gondom lesz magára. Olyan birságot huzatok magára, hogy örökre megemlegeti.

A temérdek csalással több száz koronát harácsolts össze és már utban volt Szerbia felé, amikor Zimonynál megcsípték és Zomborba szállították. A zombori büntető törvényszék többrendbeli csalás és okirathamisítás büntetéseért háromévi fegyházat mért ki rá.

Az ügy főlebbeszéd folytán a szegedi kir. ítélőtáblához került, mely helyben hagyta az első fokú ítéletet.

H i r e k.

Nagyboldogasszony ünnepe. A katolikus egyház Mária ünnepeinek egyik legnagyobbika volt szombaton. A mely hitű magyar népnek szent ünnepe és napja nemcsak a lilomos asszonynak, a női szívek misztikus ideáljának, hanem a Nagyasszonynak és a Patrona Hungariaenak; őseredetű ünnep ez, melyen már a Kuma vize mellett is áldozott a pogány magyar a nyár termékeivel a Nagyasszonynak, egyszerű vallása legfőbb istenasszonyának. Az új haza, új vallása Mária-nak szentelte az ő ünnepet, kinek kegyelmébe ajánlotta ifjú országát az első szent király. A szeplőtelen Istenanya szeplőtelen dicsőségét szemléli a hívő lélek csöndes elragadtatással az ünnep pompájában, nekünk magyaroknak annál nagyobb ünneplünk ez, mert e napon koronázták meg első szent királyunk Istvánt a papától nyert koronával 1001. évben és 37 évvel később e napon költözött el az élők sorából a menyei dicsőség örök honába, midőn a Szűz Anya oltalmába ajánlotta az egész magyar hazát. Tisztelet is mind g a magyar égi Nagyasszonyát, az ő képét verette pénzeire, azt rajzolta zászlóira, azt véste kardjára, az ő oltalmába bízva ment a csaták pusztító viharába. A boldogasszony ünnepét nagy egyházi fényvel ülte meg városunk hitű r. k. közönsége is. Fényes isteni tiszteletek voltak a plébánia-templomban, melyeken nagyszámu ünneplőközönség jelent meg.

Szent Istvan ünnepe. Első apostoli szent királyunk névünnepe városunk közönsége is megünnepli. A katolikus hívők részére csütörtökön az ünnepnapján ünnepi istentisztelet lesz.

Új érseki iskolalátogató. Az érseki hatóság Maison Mihály esperest, rigyicai plébánost, az egyházmegyei klérus kitérő tagját érseki iskolalátogatóvá nevezte ki. Ez a kinevezés úgy az egyház, valamint a tanítás mint társadalmunk körében is általános örömet keltett, mert az új érseki látogató a nemzeti kultúrának egy ügybuzgó lelkes munkása, ki mint II. kerületi iskolaigazgató ezen működésében kiváló érdemeket szerzett.

Főtankerületi iskolalátogató. Az érseki hatóság Dr. Zgama Károly mélykúti adminisztrátort II. főtankerületi iskolalátogatóvá nevezte ki.

Új adminisztrátor. Az érseki hatóság a Lajthay János halálával megüresedett kupuszini plébániára Schmelhegya Emil káplánt id. adminisztrátorrá kinevezte.

Jubileum. Rosty Kálmán kalocsai jezsuita, a kitérő író és költő a napokban szűk körben megtűlte felszázados szerzetesi és írói jubileumát. Rosty Kálmán igazi magyar ember. Élénk részt vett a nagy időkben, a 48-as szabadságharcban. Tanítványai mindvégig rajongó szeretettel csüggték rajta és ő maga büszkén vallja, hogy Apponyi Albert gróf szintén az ő tanítványa volt. Tiszteletű október havában fogják nagyobb szabásu ünnepséggel megtűlni az ősz költő jubileumát.

Világos. Ötvennégy esztendeje annak, hogy Világosnál hónapok könyeztek. Vas-kemény vitéz daliák, puskaportól feketére égett arcú hősök gyermekmódra sirtak, siratták hazájuk szabadságát, a világosi csatásokon gulába rakott fegyverek jelezték, hogy a nemzet harca elveszett. Világosnál elborult a magyar szabadság napja. Úgy tetszett akkor, hogy ez a csatavesztés egy örökéletre szól és abból a sírból, melybe a nemzet ügyét temették, nem lesz többé feltámadás. Nem úgy történt. Igaz úgynek ásták sírját Világosnál és a rábantolt föld porából, mint a mesék láng madara röppent fel újra nehez esztendőik után a nemzet szabadsága. Az igaz ügy nem vesztett el. Ötvennegyedik évfordulóján a szomorú világosi napnak, az emlékezet borulatán át biztató sugárként villan keresztül e nagy nap nagy tanulsága, hogy az eltemetett igaz ügy kinő a földből és bár vágják le koronáját százszor az élet erős törzsnek, százszor borul újra virágzásba a csonka törzs.

Katonazene. Szokatlanul élénk képet mutatott szombaton délután a gyönyörű

városi díszkert. Ezer és ezer ember sietett annak árnyékos zöldjébe, hogy végig élvezze azt a ritka gyönyörűséget, amelyet a katonabanda szerez. Sajna, nálunk ritkaságszámba menő csemege a jó katonazene, mert rávagyunk saját hibáinkból utalva arra, hogy végig hallgassuk Istennek minden vasárnapján az itteni cigányzenekarnak agyoncsépejt darabjait, mely programban sohasem változik: Zimberi zombori...val kezdődik, „Bob herceggel“ nyer matematikai pontossággal befejezést. Valóban már a verebek is végig csiripelik a repertoárt, annyira változatlan. A szombat este most az egyszer kedves kivétel volt, mert a cs. és kir. 23. gyalogezred előzékeny és gavallér tisztikara élén Buschek Vilmos ezredparancsnokkal igazán hálára kötelezte városunk közönségét azért a kedves élvezetért, amelyet a zenekarnak áthozatalával szerzett. De nemcsak a kellemes élvezetért marad Buschek Vilmos ezredes örökre emlékében a zombori közönségnek, hanem első sorban azért, mert mint egy magyar ezrednek derék magyar érzelmi parancsnoka olyan láncsal fűzte egy saját személyét, valamint egész tisztikarát e város polgáraihoz, mely eltéphetetlen, miután annak minden egyes zenéit a magyar hymnus strófái alkotják. Olyan frenetikus éljenekkel, mint aminők a „Hymnus“ dallamainak felcsendülésekor szállottak a derék parancsnok és a tisztikar felé, aligba dicsekedhetik a közös armádiában még valaki. Sok olyan parancsnokot, mint Buschek ezredes, sok olyan tisztikart, mint a mi haziezdünk magyar érzelmi tisztikara, úgy bizton megnyugodhatunk, hogy minden nemzeti óhajlásra a legszebb jövő derül!! A hangverseny lefolyásáról beszámolván állíthatjuk, hogy ritkán láttunk oly óriási számu közönséget együtt, mint szombaton. Minden talpalatnyi hely el volt foglalva és a közönség élvezettel hallgatta azokat a szebbnél-szebb magyar nótákat, pontpourikat, magyar ábrándokat, melyeket a kitérő zenekar előadott. Minden egyes zeneszámot élénk taps követett és a midőn a zenekar egy gyönyörű ábránd közepette rázendített a „Hymnusra“, óriási lelkesedés tört ki a közönség részéről. Percekig tartott a frenetikus éljen és taps és a zene meg is ismételte a darabot. 11 órakor a fiatalság tánca perdült és járt a jó kedvvel a hajnali pirkadásig. A tisztikar a hajnali vonattal a legszebb emlékeket hagyva maga után, visszatért Szabadkára.

A t. szülők figyelmébe. Közeledvén az iskolai év kezdete, tisztelettel figyelemzetem azon szülőket, kiknek a népiskola I. osztályába beírandó gyermekeik vannak, hogy ezek a fennálló rendeletek értelmében csak azon esetben vétetnek fel, ha 6-ik életévüket már betöltötték; miért is szükséges, hogy e körülményt a plébános-igazgató előtt születési bizonyítvánnyal igazolják. — Emez igazolványok a városi anyakönyvi hivatalban már holnaptól kezdve naponként a délutáni órákban díjtalanul szolgáltatnak ki és nagyon helyesen fognak eljárni azon szülők, akik e tanúsítványok beszerzéséről minél előbb gondoskodnak; mert akik ezt az utolsó napra halogatják, csak maguknak okoznak kínos kellemetlenséget, ha egyszerre többszörös számban jelenvén meg, nagy tolongás közt és hosszas varakozás után jutbatának csak céduláikhoz. — Ismételen hangsúlyozom azért, hogy születési tanúsítványokat az állami anyakönyvi hivataltól mielőbb vegyék ki és láttaozás végett nálam mutassák be. — Zombor, 1903. évi aug. 18. Fejér Gyula s. k. apát-plébános, igazgató.

Gyászhir. Tellér Zsigmond ny. kir. kincstári ispán, Temesvármegye törvényhatósági bizottságának volt tagja folyó hó 15-én súlyos szenvedés után élete 47-ik boldog házassága 25-ik évében elhunyt. A végtisztességet vasárnap öt órakor ment végbe a gyászházban, hol nagyszámu gyászoló közönség jelent meg és kísérté ki utolsó útján a temetőbe. Koporsóját a kegyeletos gyász jelei sok koszorú borította. A megboldogult fiatal korában került a kir. kincstári szolgálathoz s majdnem két évtizedet meghaladó működése alatt kiváló szakismerettel vezette a reá bízott

kincstári javak kezelését. Halálát neje imár özv. Tellér Zsigmondné és édes anyján özv. Tellér Józsefné sz. gyérei Garay Bertán kívül nagy számu rokonsága, köztük a kiszambokréthy Zsambokréthy, a Houehardt, tomsini Tomcsányi és théti Karsay család gyászolja és halála ismerősei és barátai körében mély és általános részvétet keltett.

Főpásztori körlevél. Császkai György kalocsai érsek XXI. sz. körlevelében közli, hogy a vallás- és közoktatásügyi miniszter jóváhagyta a katolikus gazdasági ismétlőiskolák tervét. Közli a bácskúli, öregfényi, a két moholi és a rémi tanítói állásokra pályázatot.

Szerb egyházi kongresszusi képviselőválasztás. A városunkban e hó 14-én pénteken megtartott szerb egyházi kongresszusi választáson a radikális Masics Novákot választották meg Jovánovits Jován 52 szavazatával szemben. — Masics Novák jómódu zombori földműves.

Vármegyénk hivatalos lapja. Bács-Bodrog vármegye hivatalos lapjának 7 ik száma folyó hó 13 án jelent meg. A hivatalos lap tartalma a következő: Közli a belügyminiszter valamennyi városi és vármegyei törvényhatóságnak szóló rendeletét, melyben az országos magyar gazdasági egyesület mozgalmáról rendelkezik, mely a mezőgazdaság s különösen a szőlőtelepítések fedezése iránt tett javaslatot, közli továbbá a hivatalos lap Kellner, másképp Vittek vagy Stern Regina, Nagy Erzsébet, Kondor Pál, Orsó György, Stokinger Regina, Fikta István körözését. A kereskedelemügyi miniszter rendeletét, melyben kimondja, hogy az iglói m. kir. faipari szakiskolát végzett tanulóknak munkakönyv-váltására van joga. A vármegyei alispán rendeletét az 1903. évi megyei pótdadók kivetéséhez az 1883. évi XV. t. c. rendelkezéseire képest azok alapját képező állami egyenes adókra vonatkozó főkönyvi kivonatok beterjesztése tárgyában. A vasárnapi munkaszünetéről szóló kereskedelemügyi miniszter rendeleteit egész terjedelmében hozza. A földművelésügyi miniszternek a heseni légy, a kereskedelemügyi miniszternek a munkásszebeszélések alkalmával követhető eljárás tárgyában kiadott, a belügyminiszternek az állami felsőipariskolának és a budapesti állami felső-építőipariskolának a középiskolákkal egyenrangú tanintézetek közé sorolása tárgyában kiadott rendeleteit, valamint a kereskedelemügyi miniszter és posta- és táviró-vezérgazgatóság értesítését, a posta- és táviró rendeletek számára községek és lelkesi hivatalok közt illetőségi ügyekben váltott levelezések portómentessége tárgyában. Végül több községben állatbetegségek felmentését és megszüntését közli a hivatalos lap. A lapot hirdetések zárják be.

Szörnyű baleset. Szörnyű baleset következtében halt meg Bajmokon egy gazdag öreg földműves. Pinz Dávid 71 éves parasztagának csütörtökön délelőn valami dolga akadt a padlásán, a mit elvégezvén lefelé akart jönni, amikor azonban a létrához ért, szédülési roham fogta el és lebukott őrüti magas padlásáról, de oly szerencsétlenül esett a fejére, hogy a helyszínen rögtön meghalt. A nyomban előhívott orvos már csak a halált konstatálhatta.

Ügyvéd az ipartestületben. Erdős kérdésben döntött a kereskedelmi miniszter. A kassai ipartestületben történt, hogy egy pörös ügyből kifolyólag az egyik fél magával hozta a békéltető bizottság tárgyalására a kassai ügyvédi kar egyik tekintélyes tagját is, aki őt pörében képviselni volt hivatva. A tárgyaláson az ügyvéd hozzá is fogott hivatása teljesítéséhez, de a bizottság elnöke az alapszabályok 14. § a értelmében kénytelen volt kijelenteni, hogy az ügyvéd közbenjárását meg nem engedheti, mert azt egyrészt az alapszabályok erre vonatkozó szakasza sem engedi meg, másrészt az ipartörvény sem emlékezik meg ilyenmő funkciókról. Az ügyvéd erre panaszzal fordult a kassai ügyvédi kamarához, amely sérelmet látván a békéltető-bizottsági elnök eljárásában, felterjesztést intézett az igazságügyminiszterhez, kérve, hogy ez ügyben elégtételt

szolgáltatasson az ügyvédi karnak. Az igazságügyminiszter, illetve a kereskedelmi miniszter ez esetről kimondta, hogy a békéltető bizottság elnökének igaza van, mert az alapszabályok értelmében járt el, de a jövőre nézve kimondta, hogy ügyvédi képviselőnek az ipartestület előtt mindenkor helye van.

Platz Bonifácról. A nagyváradi és szegedi tankertületek igazgató és tanári karai nagyon megszeretett főigazgatóik hivataloskodásának tizedik éves fordulóját valószínűleg családi bensőségtől ünnepekké avatták. A nagyváradi tankertület tanárai nevében Laky Mátyás, temesvári igazgató, mint senior üdvözölte Nátafalussy Kornél dr. premontrai rendű főigazgatót, a szegedi tankertület székelyhelyén pedig a szegedi főiskolai igazgatók ünnepelték vagy 140 kartársukkal együtt Platz Bonifác dr.-t, a ciszterci rendű főigazgatót hasonló lelkesedéssel s nyújtották át nekik kertületi igazgatói és tanárainak díszes albumokba foglalt arcképsorozatot. Az ünnepeken elhangzott beszédek szózatok bizonyítékai a magasabb célra törekvő és eszményi gondolkozású pedagógusok egymás iránti kölcsönös becsülésének és vonzódásának, akik nemcsak hirdetik a szeretetet és összetartást, hanem éleltik viszonyai között az ifjúság épülésére meg is valósítják. Erdős Platz Bonifácnak, Szeged város kulturálisát elősegíteni akaró szándékának nyilvánítása az üdvözlésre adott válaszában, midőn mondja: „Tegytek Szegedet a Délvidék nemzeti művelődésének kisugárzó középpontjává. Legyen Szeged kulturális központ; innen induljon ki a tisztult irányzat — az igazi magyarság, mely innen áradjon szét az országba.” Ime, az érdemes tudós, kit külföldön előbb méltányoltak, mint nálunk észrevettek, éppen olyan sovíniszta magyarnak vallja magát és épp úgy buzgólkodik az eszményi magyarságot, mint bármelyik őszegedi polgár. Sok ilyen tudóst adjon a magyarok Istené hazánknak!

Műkedvelői előadás Rácmiliticsen. A rácmiliticsi ifjúság által folyó hó 9 én rendezett műkedvelői előadás fényesen sikerült. Felülfizetni sziveskedtek: A doroszlói Polgári Kaszinó 5 kor., Bene István, Berényi István, Klein Vilmos, Stock Bálint, Guttmanné, 1—1 koronát, Teltsch Miksa, dr. Goldberger Gyula, Brandecker György, Szélinger Lőrinc ifj., Schmidt András, Löwenthal Henrik 80—80 fill., Loschitz Szerén, Weinberger H. és Anna, Loschitz Abraham, Goldberger N., Braunhoffner József, Halpauer György, Streili József 60—60 fill., Eiselt Juiiska, Gebhardt Györgyné 40—40 fill., Ludasi Ferenc 20 fill. Összesen 20 korona 80 fillér, mely összeget köszönettel nyugtáztunk.

Gyászhir. Ujvidékről vesszük a szomorú gyászhir, hogy Gunde Henrik az Ujvidék kir. kath. főgimnázium kintő képzett segítő tanára, ki a nemzeti kultúra szolgálatában két évtizedet töltött be, életének 44-ik évében meghalt. A megboldogult tanár hivatásán kívül Ujvidék város társadalmában is előkelő szerepet vitt és hasznos munkásságot fejtett, egyik lelkes bajnoka volt az ujvidéki magyarosításnak. Elhunytáról kartársai a következő gyászjelentést adták ki: Az ujvidéki kir. kath. magyar főgimnázium tanári testülete fájdalomtól megtört szívvel jelenti, hogy szeretett kartársa Gunde Henrik, rendes tanár, folyó évi augusztus 13 án reggeli 4 órakor, életének 44-ik, áldásos tanári működésének 20-ik évében rövid, de kinos szenvedés után jobblétre szenderült. Szeretett kartársunk hűlt tetemeit pénteken folyó hó 14-én délután 5 órakor kísérik a halottas házból a rom. kath. egyház szertartása szerint örök nyugvó helyére. Az engesztelő szent mise áldozat folyó hó 17-én hétfőn reggel 1/8 órakor fog lelke üdvéért bemutatni. Ujvidék, 1903. aug. hó 13 án. Áldás és béke lebegjen hamvai felett!

Öngyilkosság szegényből. Bács községben majdnem az egész lakosság mindig nagy részvételt és sajnálkozással nézte Rozsics Pál napszámosnak becsületes munkálkodásait. Sajnálta, mert köztudomású volt, hogy neje kleptomániában szenved. Ugy látszik, Birli hentesnek neje ezt még nem tudta, s mivel már több ízben észrevette, hogy

hol szalonna, hus, kolbász stb. eféle el-elűnt, figyelemmel kísérte a megjelenő vevőket. A napokban észrevette, midőn Rozsics felesége, egy éltebb asszony s egy 14—15 éves fiúnak anyja szalonát elcsent. Azonnal a szomszédban levő községházába rendőrökért küldött, kik be is kísérték. A szegényben a szegény asszony az éjjel öngyilkosságot követett el — felakasztotta magát. Reggel, midőn férje a padlásra ment, hogy onnét kukoricát hozzon, kőtélen függve találta. Általános a részvét a szerencsétlen család iránt.

Alapszabály jóváhagyás. A belügyminiszter a mélykúti katolikus, iparos és földműves olvasóköri alapszabályait jóváhagyta.

A sertés boszuja. Nem mindennapi baleset érte a minap Varju Antal csantavéri jómódu földművelőt. Sertéseket bajtolt ki a vágóhidra s az uton az egyik koca makrancoskodni kezdett és elmaradózott a többtől. Varju jól megzavarta a csökönös jószágot s végre sikerült a farkánál fogva elcsipnie, de ez az állapot nagyon rosszul eshetett neki, mert egyszerre csak visszafordult és úgy megharapta gazdájának hűvelykujját, hogy csak egy kis bőrdarabon lógott és a seb néhány nap múlva annyira elmérgesedett, hogy műtét útján kellett a leharapott ujját eltávolítani.

Dr. Hadzsy János mellszobra. Bácsotól írkák lapunknak: Alig másfél hónapja, hogy dr. Hadzsy János, az ország-szerte ismert orvos és orsz. képviselő meghalt. Barátai és a polgárság azonnal szervezkedtek, hogy Hadzsy emléket mellszoborral örökítsék meg. A gyűjtés már is szép eredménnyel jár. Az itteni ifjúság a múlt hó 18-án hangversenyt rendezett, melyen a vidék előkelőségei is megjelentek s melynek tiszta jövedelmét (349 korona) a szobor céljaira adta. E hó 19 én ismét műkedvelői előadást rendeznek e kegyeletes célra.

Lopás. Adán csütörtökön délelőtt egy menyecske 5 drb csirkét és egy ludat hozott a Kossuth Lajos utcán s fűnek-fának kínálta megvételre. Persze olcsó árakért kínálta, így az alku könnyen megtörtént. Pénteken azonban rájöttek a vevők arra a körülményre, miszerint azért volt olcsó a liba és a csirke, mert az eladó még olcsóbban jutott hozzá, miután lopta azokat. Ebből az a böles tanúság, hogy nem érdemes olcsó csirkét és libát venni. A rendőrség persze pártfogásába vette az eladott csirkéket és a ludat s így a vevők hiába adták ki a pénztüket.

Vége a kivándorlásnak. Amerikában olyan akció van készülődésben, amely nemcsak, hogy megnehezíti, hanem valószínűleg lehetetlenné teszi a jövőben a bevándorlást. Az új rendszabályokat a bevándorlás meggátolására az teszi szükségessé a tengerentúli felfogás szerint, hogy az idén majdnem 35 százalékkal több kivándorló szállott partra az amerikai kikötőkben, mint tavaly. Ime egy kis kimutatás az utolsó hét év kivándorlási adataiból: 1898-ban 229.290, 1899-ben 311.715, 1900-ban 448.572, 1901-ben 487.918, 1902-ben 648.743, 1903-ban 857.046, 1904-ben lesz 1.000.000. Tehát hét év alatt 4 és fél millió bevándorló, vagyis ez idő alatt is több idegen özlönlte el az országot, mint ahány lakója van összesen Amerika három legközponti városának: Buffaló, Cleveland és New Yorknak. A kivándorlók indokolatlan, vagy legalább is nagyon erőszakosan megindokolt feltartóztatása különben máris folyik. Ennek tulajdonítható az, hogy nagy csomó magyarországi kivándorlót is visszaküldenek. Amit mi idehaza nem tudunk megtenni, azt a szivességet megteszi nekünk Amerika. A legtöbb fedélközi utasra ráfogják, hogy trachomaganus. Sőt rá is bizonyítják. Addig vizsgálják az apró pálcikákkal föltámasztott szemeket, amíg azok csakugyan könnyeznek a kínzás alatt — s megvan a szimptoma. A vizsgálgetésnek másik módja az, hogy az utast minden igaz ok nélkül contracted laborernek minősítik, olyannak tudniillik, aki valaki számára már szerződéssel biztosított munkát ledolgozni ment Amerikába. A munka pedig első sorban az amerikai munkásé. Ilyen

cimeken gyakran mesés az, hogy asszonyt küldenek vissza Európába, aki a férje után ment ki, vagy gyermekeket, akiket a szülők várnak a kikötő partján. Az eljárás azonban ezután még szigorubb, vagy mondjuk: embertelenebb lesz. Persze csak a fedélközi utassal szemben, aki nem visz pénzt az amerikai vagy gyarapítására. A bevándorlási hivatalokkal e hó elseje óta a pénzügyminiszterium helyett a kereskedelemügyi kormány rendelkezik s már meg is kezdték annak a nagyszabású programnak az összeállítását, melylyel a bevándorlást egyszerűen beszűntetik. Ennek mi csak örülhetünk, mert itthon marad a munkaerőnk s keserves családától szabadul meg egy csomó hiszékeny magyar. Ugy áll tudniillik a dolog, hogy a kivándorlásban egyetlen állam produkál nagyobb numerust, mint Ausztria és Magyarország és ez: Olaszország. Ebből az országból a múlt évben 230.000 ember ment ki Amerikába. Tőlünk 206.011. Ausztria-Magyarországból tudniillik. Sajnos azonban, hogy ebben a tekintetben minket illet a nagyobb kvóta.

A részeg feleség. A Székesfehérvári Friss Újságba olvassuk a következő közérdekű nyilatkozatot: Nagyszerű közönség! Miután alulírott neje Szkuchlits Jánosné több ízben annyira megfélemedezett magáról a sok szesz ital élvezése után, hogy olyan állapotban legyen, hogy azt sem tudja: fiú-e vagy leány, fetreng a földön, hetekig is családját otthagya, hitelt és adósságokat csinál vendéglőkben, boltokban s mindentitt, aki tehát pénzt kölcsön ad, árut vagy italokat ad neki, kijelentem, hogy sem ő, sem pedig én azt soha ki nem fizetem, mit is kérek figyelembe venni Szkuchlits János, téglásmester a Schmiédtelepen. Csak természetesen hogy a férj megunja az olyan feleség kisedjatekát, akiről nem lehet tudni, hogy fiú-e, vagy lány?

Ami hiányzik a házassághoz. Babaarcu édes kis özvegyasszony megy az utcán. Az oldalán cvikkeres férfi halad.
— Kedves barátom — kezdi az asszony — én nem értem, hogy maguk férfiak miért nem házasodnak meg, mikor elérték idejüket?

— Látja pedig nagyon egyszerű a dolog.

— Nos?
— Azért, mert ilyenkor már valami hiányzik a házassághoz. Valami olyan, ami előbb meg volt, de most már hűtlen lett hozzánk.

— Nem értem, talán nincs elég vagyona?

— Dehogyan nincs.
— Tehát nem elég idős?
— Hiszen látja...
— Nos? Mi hiányzik tehát?
— Nem vagyok eléggé ostoba...

Az asszonyka összevonja egy kicsit a szemöldökét és gondolkozik, hogy miként vágja vissza a sértést még élesebben? Aztán egyszerre csak vállat von, kedves mosolylyal kérdezve:

— De édes uram, hát milyen ostoba akar lenni tulajdonképen?

Milliók a levegőben. A dohányjövédéki igazgatóság féle évi statisztikai kimutatása érdekes képet nyújt arról, hogy Magyarország lakossága milyen rettenetes nagy összegeket költ a dohányzás szenvedélyére. A burnótozást ugyan már kevésbé kedvelik és június végéig csupán 20.609 kilogrammot adtak el. Mindjobban tért hódít a jó zamatos magyar dohány, melynek mindinkább több kedvelője van. Dohányból eladtak 237.250 kilót és 266.264.109 csomagot. Szivarokból elkelt: Regalitasz 1.868.000, Trabukkó 11.003.500, Britanika 10.520.400, Millaresz 441.000, Opersz 492.000, Kuba 36.131.400, Portoriko 37.316.300, Virzsinia 7.264.850 (finom) és 1.036.300 (Brazil), Rövid 119.742.975, Hosszu 18.281.500. Összesen: 244.099.825 Cigarettaból elfogyott: Nilus 299.960, Stambul 3131.800, Szultán 10.851.200, Hunnia 1.297.000, Memfis 2.009.900, Hölgy 239.860.250, Hercegovinai 11.302.600, Sport 13.562.800. Jenidje 13.191.000, Dráma

167.049.500, Virzsiniai 69.204.600, Magyar 101.518.200. Összesen: 623.279.710. Ezeket a hatalmas mennyiségeken kívül tömérdek havanna-szivart, bel- és külföldi különlegeségeket adtak el, amelyekért 51 millió 552 ezer 534 korona és 18 fillért vettek be.

Szülők figyelmébe. A bekövetkező iskolai tanévre egy megyei tisztviselő családjánál gondos nevelés és felügyelet mellett jó házból való 2 gymnasiumi tanuló teljes ellátásra felvétetik. Cím a kiadóhivatalban.

Ellátás tanulóknak. Szegeden iskolázó I—III. gymnasiumi osztályba járó két lácskai fiú teljes ellátásban részesülhet méltányos fizetési feltételek mellett Tarján (Trischler) Péternél templom-tér, a főgymnasiummal szemben. A fiúk kellő felügyeletben, esetleg zongoraoktatásban is részesülhetnek. Levelek a fenti címre intézendők.

Schweidel József szobrára adakoztak:

XXXI.

A XXX. kimutatás szerint volt 13527 K 98 f.

Kutruicz Rezső áll. főgymnasiumi igazgató Szt.-Gottbard 3 K — f.

Pekánovits András gyűjtése Zombor: özv. Husvéth Mari, Schlieszer testvérek 2—2 kor., özv. Thurszky Antalné, Matrai Zsigmondné, Szemes Józsefné, Pintinger Jánosné, Husvéth István József, Husvéth Mariska, Husvéth Lajoska, Husvéth Irénke, Husvéth Dezsőke, Trischler Gyuláné, özv. Lippertné, N. N., Horvátovits Milica, Pauvits Erzsé, Putar P., Schaffer Fülöp, Hay Ignác 1—1 kor. 21 K — f.

Pekánovits Katica gyűjtése Zombor: Horvátovits Aladár, Pekánovits András 1—1 kor., Lovrics Gyula 20 fil. 2 K 20 f.

Jász-Nagykun Szolnok vármegye

Vértesi Károly egy esküdtészi tárgyalási napidij 4 K — f.

Nógrád vármegye törvényhatósága (20 fil. postadij le) 49 K 80 f.

M. kir. adóhivatal Esztergom (40 fil. postadij le) 199 K 60 f.

M. kir. adóhivatal Székelyudvarhely 5 K 60 f.

M. kir. adóhivatal gyűjtése Győr: Tanítóképzőintézet 4 kor., Klitzár Agoston, P. K., Bálint Mihály, Béry Károly 2—2 kor., N. asztaltársaság 1 kor. 60 fil. (10 fillér postadij le) 15 K 50 f.

Marosvásárhelyi ügyvédi kamara 3 K 10 f.

Bach János plébános Bácsbrestovác 5 K — f.

Zombori jótékony magyar nőegylet az általa 1903. június 21-én rendezett parki mulatságnak tiszta jövedelme 529 K 81 f.

Ujvidék város közönsége Zombor város utján 100 K — f.

M. kir. adóhivatal gyűjtése Zombolya: Smolenszky Antal 1 kor., Smolenszky Antalné 60 fil., Erdélyi Sándor 40 fil., Kuczora János 20 fil. 2 K 20 f.

Tata és tóváros segélyegylet gyűjtése: Tata és tóváros segélyegylet 2 kor., Nagy Mihály, Csillag Jenő, Straina István, Olvashatlan, Szark Kálmán, Horváth Géza, Kohn Ignác, Kohn Gyula, Aman Károly 1—1 kor.

M. kir. adóhivatal által Arva-

megye részéről

Salamon József kir. tanfelügyelő gyűjtése Pécs: Barátság 2 kor., Germon István, Dobra Imre, Haksch Emilia 1—1 kor., Pickler József 1 kor., Repics Vince 60 fil., Mihálovits Antal 50 fil., Skotnik Géza, Nyers Annyalka, Musson Vince, Magyar Károly, Musson Józsa, Kincses Emma, Ebus Emilia, Lieb-scher Vilmos, Pokász Amália, Hannuj Etelka, Aronfy Ilona, Szeleman, Nerebecsky Hugó, Simon György 40—40 fil., Bubszegh János, Schmitt Irma, Hóglné 20—20 fil.

Lichtneckert József jegyző gyűjtése Bajmok: Lichtneckert József,

Pfeiffer József 1—1 kor., dr. Berger, Hauk József, Schossberger Aurél, Kókay Kornél, Olvashatlan 50—50 fil. 4 K 50 f.

Incze Gusztáv ny. főhadnagy gyűjtése Zombor 10 K — f.

Ferenc csatorna r. t. pénztári hivatal gyűjtése Bezdán: März Jakab, Berger Géza, Fuderer Gyula, Bach Antal, Parudky János, Lenhard Károly, Scodnik Rezső, Vigh Gyula 2—2 kor., Keresztes István, Kóbor István, Lohér András, Kuth Sándor, Netschebász Mihály, Hauser Gergely, Velken Fülöp, Daffé Deruska, ifj. Peschke Károly 1—1 kor., Müller Sándor, Vencz Miklós, Nagy András 60—60 fil., Takáts Ferenc, Perler József, Rettig István 50—50 fil., N. N., Stein Miksa 40—40 fil. 29 K 10 f.

Ugocea vármegye törvényhatósága 50 K — f.

Magyar népkör gyűjtése Bezdán: Bezdáni magyar népkör 10 kor., Kiss Imre 2 kor., Kiss Pál, Kiss Sándor, Kovács Pál, Vincze Simon, Kiss Sándor, Veiner Mátyás, Gombárovits Flóris, ifj. Höger Ferenc 1—1 kor., Guttman Sándor 50 fil., Rakovetz János, Fuderer András 40—40 fil., Olvashatlan, Gombárovits Flóris, Balla Ferenc, Kocsis János 30—30 fil., Szilvássy Ferenc 20 fil. 22 K 70 f.

Vujda László főszolgabíró Sze-

peaváralj 5 K — f.

Budafokujlaki r. k. plébániahivatal 2 K — f.

M. kir. adóhivatal Rimaszombat 49 K 70 f.

Gömör-Kishont vármegyétől

Összesen 14724 K 09 f.

Vécsey Károly, pénztárnok.

NYILTARTÁS*)

Búcsúzás.

Miután személyesen sürgős elutazásom folytán jóbarátaimtól, ismerőseimtől elbúcsúzni nem bírtam, ez uton mondok Istenhozzádot és kérem őket tartsanak meg továbbra is jóindulatukban.

Tisztelettel

Auspitz Zsigmond és neje.

*) Az e rovatban közlöttékért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

Szerkesztői üzenetek.

Zs. B. Zombor. Örömmel látjuk önt munkatársaink sorában és dolgozatait mindenkor szívesen adjuk közre. A lap megindítására vonatkozólag azonban csak akkor intézkedhetünk fenálló szabályaink értelmében, ha 4—5 közleményét már vettük.

H. I. Torzsa. Tárcáját vettük és azt, amint a körülmények megengedik, rögtön közöljük. Szívélyes üdvözlét!

HIRDETÉSEK.

Tanonc kerestetik.

Egy jó házból való fiú tanoncul felvétetik **Konyovits Vojin** fűszerkereskedésében — Zomborban. 3—1

HIRDETÉSEK

FELVÉTELNEK

LAPUNK KIADÓHIVATALÁBAN.

13 K 30 f.

Kiadó ház.

Szivaci-uton a 307. szám alatti ház, mely áll: 3 utcai, 1 udvari szoba, jó nagy csukott folyosó, nyári és téli konyha, éléskamra, 2 fáskamra, pince, istálló, félszer, parkirozott udvar és külön gazdasági udvarból — **november hó elsejétől fogva kiadó.** — Bővebbet ifj. **Heindlhofer Róbertnél**, korzó. 3—1

Borfiú

azonnal felvétetik **Gerencsér József** vasuti vendéglőjében Zomborban, Szerb és német nyelvet tudók előnyben részesülnek. 3—3

Flórián-utcában a 394. sz. ház 604 □ öl beltelekkel szabad kézből **eladó.** — Bővebbet **Sztrilich Zsigmondnál.** 3—2

Ugyanott egy jó házból való fiú **tanoncul** felvétetik.

Házi koszt.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek becses tudomására hozni, hogy a „**Két fekete lóhoz**” címzett vendéglőmben

kifőzést

rendeztem be, ahol ugy a házban, mint a házon kívül a legjobb koszt jutányos áron kapható.

A nagyérdemű közönség becses pártfogásába ajánlva maradtam

kiváló tisztelettel

Szemes József,

vendéglős.

5—2

Kiadó ház.

Cservenka külvárosban, a belvároshoz igen közel fekvő házat bérbe adom: amely 3 szobából, 1 konyhából, 1 éléskamrából, 1 cselédszobából és 1 félszerből áll. — Bővebb felvilágosítást ad

Kovacsits Radivoj,

rőfőskereskedő.

3—1

Acetylen világítás.

Az első magyar engedélyezett

LAKOS NÁNDOR-féle

acetylen-gázvilágítási vállalat, gazdasági gép-, kut- és szivattyu-gyára, Hydrotechnikai iroda:

BUDAPESTEN (Szövetség-utca 3.)

Délmagyarország részére

ZOMBORBAN,

Széchenyi-körut 348. szám alatt központi műszaki és kereskedelmi irodát állított fel.

Tervrajzokat és költségvetéseket díjtalanul készít.

Acetylen világítás, vízvezeték, fürdő és closet berendezésekről.

Gazdasági gépek, szivattyúk, vízvezetési felszerelések, szerszámok és szerszámok, technikai és gazdasági árukról árjegyzéket ingyen és bérmentve küld.

Szíves megkereséseket kér

Acetylen-gázvilágítási vállalat

ZOMBOR,

10—7

Széchenyi-körut 348. sz. alá küldeni.

KEIL-LAKK

legkitünőbb mázoló-szer puha padló számára.

Keil-féle viasz-kenőcs kemény padló számára.

Keil-féle fehér „Glasur“ fénymáz 45 kr.

Keil-féle arany-fénymáz képkereteknek 20 kr.

Keil-féle szalmakalap-festék minden színben.

Mindenkor kaphatók:

8—1

Weidinger S. és Zs. cégnél Zomborban.

ELSŐ BAJAI AGYAG-, CEMENT- ÉS GIPSZÁRUGYÁR Özv. SPITZER SIMONNÉ és TÁRSA.

Ajánlják: **templomok, folyosók, kapubejáratok, konyhák, fürdőszobák, üzlethelyiségek, gépházak, kertiházak stb.** kövezetének, ugyszintén falak burkolására

egyszerű és diszes Metallique lapjaikat,

mint legszebb, legtartósabb és legolcsóbb burkoló anyagot.

Préselt járdatégla, gipszdiszitmények, cement diszcserép.

Mintalapokkal és költségvetéssel bármely hajó- vagy vasutállomásra szívesen szolgálunk.

*—2

Telefon 33.